KARİKATÜR

Göring — Ustacığım, vaziyeti mi gözden geçiriyorsunuz?.
Hitler — Hayır, vaziyetimi gözden geçiriyorum!.

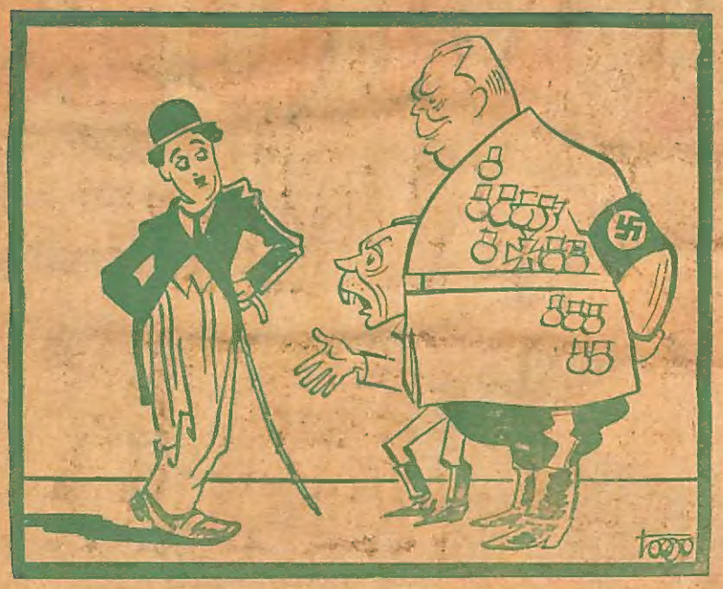

Göring — Aziz Führer, Şarloya çok benzediniz. Bundan sonra sizinle dünyanın öbür ucuna gitsek aç kalmayız.

ANKARA MEKTUBU

FOTOGRAFA, FOTOGRAFÇILARA DAİR:

Şu fotograf pozları var ya, işte o pozlar insanın karakterini aynen göstermeğe birebirdir; aman ben onlara bakmağa bayılırım.

Bakınız bir genç resmi. Sağ elin şahadet parmağı şakakta ve baş sağa iğik. Gözler mahmur ve kaşlar çatık, bu kaşla gögün ifadesi gamlıdır. Belli ki zavallı âşıktır.

Sırtta yakası kalkık palto, ağızda bir pipo, şapkanın kenarları boynuz gibi yukarı doğru kıvrık ve bir tarafa adamakıllı meyletmiş... Bu da belli ki bir küstah züppedir. Hattâ elinde âdeta ütülü gibi katlı eldiven de vardır.

Pırıl pırıl yağlı saçlar. İtinalı bir taranış. Kafa öne doğru iğilmiş, uçları ayrık yakalı gömlek ve pek büyük bağlanmış plastron bir boyun bağı; zavallının henüz pek toy olduğu üstünden akıyor.

Bunlar portrelerdir. Şimdi ayakta boy resmi çektirmek moda olmadığı için bu neviler hakkında pek bilgim yok. Çift resimlere gelince, bunların en karakteristik ve klâsik pozu baş başa çekdirilen sevgililer resmidir.

Bayan sağ tarafta, erkek soldadır. Başlar birbirine adamakıllı meyletmiş ve temas eylemiştir. İkisinin de pozlarında yılışık birer tebessüm vardır. Hallerinden memnun, dört başı mamur bir çiftin tavrını takınmağa çalışıyorlar. Bunlar da yüzlerinin ve hal ve tavırlarının umumî ifadelerinden pek âlâ seçilebilirler; yani evli mi, nişanlı mı, aftos mu? diye.

Bu kabil portre resimlerinde sıkı perdahlı, sinekkaydı rötuş esastır. Eskisi gibi görmeden, resme bakarak evlenmek âdet olsa insan yüzde yüz yanar. Yani resimle sahicisi arasındaki fark müthiştir, baş döndürür...

Bahsettiklerim dükkân işi fotoğraflardır. Bir de köşe başı fotoğrafçılarının yahut seyyarların çektikleri vardır ki bunlar da ayrı birer âlemdir.

Ayrılmış ayakları üstünde yan yana iki arkadaş, ellerinin her birleri ötekininkini tokalamıştır. Bıyıklar kıvrık, yahut itinalı şekilde sünneti seniye üzere matruş. Başlar alelekser kabak. Kruvaze yelek cebinden gümüş uzun köstek sarkmakta. Hiç şüphe etmeyiniz ki bunlar iki hemşeridir.

Sakalları uzamış, avurtları çökük bir ihtiyar. Bu da, bir iş için vesika olarak çektirilmiş bir mütekait resmi.

Sırtta dallı budaklı desenli bir rop, başta kukulete gibi bağlanmış bir esarp, kömürlük penceresi gibi simsiyah ve çukura batmış gözler. Bu da yine vesika için çekilen bir fındık yosmanın resmi.

Ve saire ve saire... Bu seyyar fotoğrafçıların fon diye arkaya koydukları perde de hoştur. Üstünde bir acemi ressamın karihasından çıkma ne manzaralar yoktur. Kimi eski moda bir plâj, kimi hareket etmek üzere olan bir tayyareyi, kimi de çayır çimen bir manzarayı tasvir ederler.

Eskiden bir zamanlar yüksek tabaka Beyoğlunda frenkten dönme Abdullah biraderlerde, yahut biraz sonraları Febüs'de resim çektirirlermiş. Ben Febüs'ün zamanına yetişmiştim; camekânları hürriyetten evvel paşaların, sonra da hürriyet kahramanlarının resimlerile dolu idi. Şimdi resim çektirmek bir ihtiyaç haline gelince her köşe başında bir sanatkâr belirdi.

Ben bu kabil resimlerden daha ziyade rötuşsuz ve tabiî olanlarını severim. Rötuşluların öyleleri vardır ki sahibine hiç benzemez. Hoşbu rötuşların meraklıları da yok değildir. Hele çehre züğürdü olanlara bu hususta nasıl hak vermiyelim? Meselâ bunlardan bir maymun suratlı fotoğrafçıya gidip resim çektirmiş ve rötuşuna itina göstermesini istemiş. Resim çekilmiş ve fotoğrafçı da bir haylı rötuşuna özenmiş, fakat herif o kadar çirkin ki yine bir şeye benzememiş.

Muayyen gününde adam gelmiş, resimleri görmüş, fakat kafa tutmuş:

— Bu resim iyi değil.

— Nasıl olur efendim, tıpkı siz.

— Hayır, katiyen değil, bu maymuna benziyor, almam...

Fotoğrafçı kızmış ve bağırmış:

— O halde ben de ona bir kuyruk takar, maymun diye satarım...

Zaparta

Bayram gazetesi

Bayram günlerinde Basın birliğinin neşrettiği (Bayram) isimindeki gazete bir haylı dedikoduya sebep oldu. Evvelâ herkes gazetenin şeklini beğenmekte ittifak ettiler. Muhakkak ki (Bayram) gazetesi her sene bayramlarda intişar eden "Kızılay,, gazetesinden teknik itibarile çok üstündü.

Fakat dinin kemiği olmadığı için Babıâli mensuplarının her biri kendi görüşüne göre bir tenkit savurdu. Kimisi başlığının çok kalın olduğunu ileri sürdü. Kimisi deniz yazısı mevzuunun pek taze olmadığını söyledi. Başka biri meşhur karikatüristlerin neden dolayı istifade edilmemiş olduğunu haklı olarak bağıra bağıra ilân etti. Büyük bir akşam gazetesile mensup bir arkadaş, gazetede havadisten ziyade ilân bulunduğuna pek doğru olarak itiraz etti.

Bu sözleri ses çıkarmadan dinliyen meşhur bir ressamımıza sıra gelmişti. Fikirlerini söyliyen arkadaşlar ona hitap ederek sordular:

— Sen ne fikirdesin?

— Ne fikirde olacağım?. Müthiş bir rekabet karşısındayım ve hattatlıktan istifa ediyorum.

— Sebep?

— Öyle ya, artık bize ekmek kalmadı. Ben şimdiye kadar ressam ve hattat olarak geçiniyordum. (Bayram) gazetesinin başlığını gördükten sonra artık bu meslekte duramıyacağım.

*

Lâtife bertaraf. Bayram gazetesinin isim başlığı cidden çok çirkin ve acemice yazılmıştı. O güzel tertip edilmiş olan sayfaların havasını bu çirkin yazı bir haylı bozdu.

★

EN SON VAGON

Geçen gün bir mecliste şimendifer kazalarından bahsediyorlardı. Birisi tren kazalarının ekseriyetle arkadan gelen bir lokomotifin son vagona çarpmasile meydana geldiğini ileri sürdü.

Akıllı geçinenlerden bir diğeri ortaya şu fikri attı:

— O halde mesele yok! Mademki en ziyade tehlikeye maruz olan kataın son vagonudur, şu halde son vagonu katara bağlamasınlar!

No. 466 CİLT: 18 SENE: 9 FİYATI 15 KURUŞTUR 30 SONTEŞRİN 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

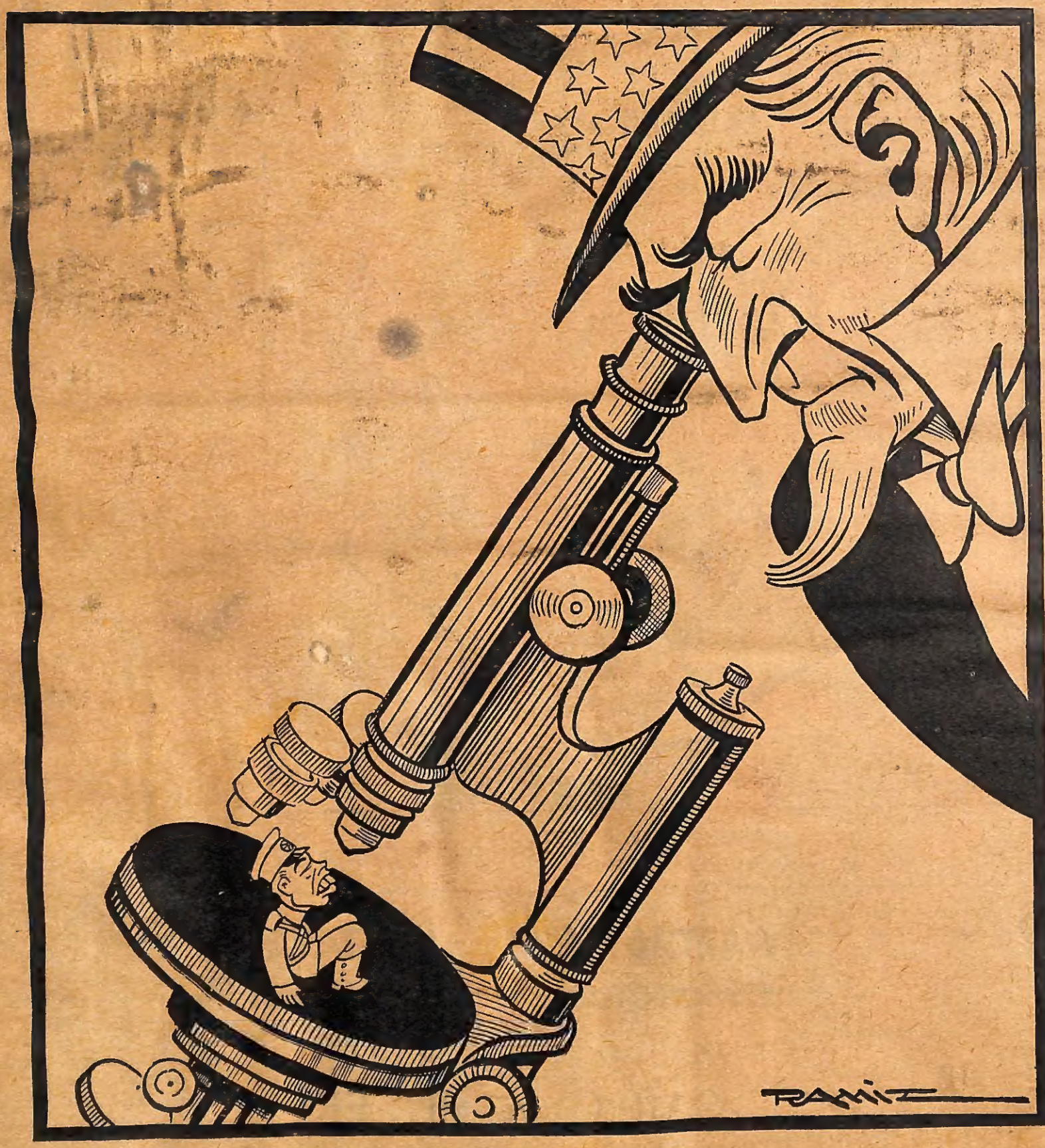

UZAK ŞARKTA SITMA MÜCADELESİ:

Doktor — Pasifik sularında mikrobu yakaladım, üretmeden imha etmeliyim!

BORSADA ŞAFAK ATTI...

Kara borsacı — Eyvah, kış ortasında güneş çarptı!.

HAFTANIN PANORAMASI

ŞARLO ve HİTLER

Şarloya asrımızın en büyük simalarından biridir derler. Hem bunu söyliyenler rastgele sinema seyircileri, reklâmcılar ve türedi münekkit taslakları değillerdir; zamanın en büyük fikir adamlarıdır.

Şarlonun Hitlere dair bir filmi olduğunu her halde işitmiş ve bu filmin onu kuyruğu Musolini ile beraber bir arabada gösteren resmini görmüşsünüzdür. Fakat Şarlonun Hitler için nasıl bir âkibet tasavvur ettiğini belki bilmiyorsunuz. Hitler filmin sonunda nutuk söylerken birdenbire o meşhur bıyıkları koparak boğazına tıkanıyor ve diktatör bu şekilde dünyadan kirişi kırıyor, kalbi dinlendiriyormuş.

Birdenbire ortadan kaybolan Hitler hakkında her gün gazetelerde çıkan hırsız - polis romanı rivayetlerinden biri de onun ağır ve şifasız bir boğaz hastalığından yatmakta ve artık sesini soluğunu çıkaramadan ölümü beklemekte olmasıdır. Eğer bu doğru ise Şarlonun görüş ve buluşu hakikaten şaşılacak bir dehâ eseridir. Bu âkibet aynı zamanda tabiatın yine şaşılacak bir adaleti gibi görülmek lâzım gelir. Bir obur için en tabiî fakat en acı âkibet nasıl bir büyük ziyafet sofrasında herkesin alabildiğine yiyip içtiğini seyrederek ölmekse Hitler gibi bütün yaşama zevki bağırmaktan ibaret olan bir insan için de başkalarını konuşurken; gerçekten bıyıkları bir ufak diş fırçası halinde boğazına kaçmış gibi; sesini çıkaramadan ölmesidir. Hiç değilse Müttefiklerin kuracakları adalet mahkemesi karşısında bir kere daha alabildiğine bağırıp çağırmak zavallı Hitler için son bir zevk ve son bir numara olmıyacak mıydı?

TOKYOYA BİR GECE MİSAFİRLİĞİ:

Misafirlik güzel şeydir. Gecenin beklenmez bir saatinde bir dostun kapısını tak tak çalarsın; rahat rahat sofrasına yerleşir, mutfağında, kilerinde nesi varsa keyifle yer içersin. Ancak bunun karşılıksız kalmıyacağını da unutmamak lâzımdır. Gecenin birinde o dost da çoluğunu çocuğunu toplayıp sürü sepet kapıya dayanır, vaktile yediklerini fitil fitil burnundan getirir.

Kırk kadar ağır uçankalenin bu hafta içinde Tokyoya yaptığı gece ziyareti vaktile Japonların Perl Harbura yaptıkları ziyaretin karşılıklarından biridir; ayak bir kere alıştıktan sonra arkası da gelecektir ve Japonya bu hakikaten ağır misafirleri ağırlamak için bilmem ne yapacaktır?.

Anlattıklarına göre bu ziyaret vesilesile Tokyoda yapılan gece şenliği pek parlaktır. Tokyonun operet dekorları hep boyalı tahta, kamış ve mukavvadan yapılmış evleri misli görülmemiş meşaleler halinde hep birden parlamış ve Pasifikin hazin dalgalarını kimbilir nerelere kadar aydınlatmıştır. Perl Harburun usta tertipçisi Tojo sağ mıdır? Sevgili memleketinin bu hazin şenliğini acaba nereden seyretmiştir? Yaptığını hâlâ beğenmekte ve Pasifik ummanının bir Japon havuzu, kocaman Asyanın bir Japon bahçesi haline geleceğini hâlâ ummakta mıdır? Bu

LOKANTADA

Şehrin lüks tarifeli lokantalarının birinde, hatırı sayılır müşteri, çatalını şiddetle tabağa vurarak garsonu çağırır:

— Bu ne rezalet... Getirdiğin balık bayat!.

— Nerden anladınız bayım?

— Kokusundan.

— Şaşılacak şey!

— Şaşılacak şey de nedir?

— Burnunuzun hassasiyeti... Bayat balığın kokusu duyulmasın diye sofraya bu kadar çiçek koyduğumuz halde yine duydunuz!

TRAMVAYDA

Dostumun kolundan çektim:

— Haydi, şu tramvaya atlayalım...

— Acele etme, biraz şu pastırmacıya uğrayacağım.

— Şimdi pastırmanın zamanı mı? Aşağıda alırsın. Tramvayı kaçıracağız!

— Kaçırsak bile rahat gideriz... Sen beni dinle!

— Ne rahatı?

— Şimdi şuradan dört dilim parsırma kestiririz, ikisini sen yutarsın, ikisini de ben...

— Dünyayı rahatsız etmek için mi?

— Hayır, tramvay yolcularının burnuna üflemek için... Bir sağa, bir sola nefes alıp verdin mi, etrafımızda, kendiliğinden bir genişlik hasıl olur!

---

yangınları belki gecelik gömleği ve çıplak ayaklarile bir köşeden seyrederken sağ olarak ele geçecek Amerikan tayyarecilerin vahşice parçalanması gibi tedbirlerin bu akınlara mâni olacağına hâlâ inanıyor mu? Hele kendi karnına bir bıçak sokmak suretile yapacağı bir harakiri ile milletine ve tarihine karşı bütün bu felâketlerin kefaretini verebileceğine kani midir?

Bu gibi insanlar için bu belki de böyledir. Ufak tefek insanlar için bir diktatör kafasını ve ruhunu anlamak güç şeydir. Dünya hâkimiyetini lâfla, yalanla, daha bin bir çeşit başka türlü maskaralıkla kabil görmek ve bunun için elindeki zavallı milletin kanını su gibi harcamayı kâfi zannetmek için insan hakikaten başka türlü yaratılmış bir insan, bir diktatör olmak lâzımdır.

Hitler, Musolini, Tojo gibi diktatörlerle onların mihver kuyruğu memleketlerdeki Küvisling, Horya Sima ve saire gibi hazin yamaklarının dramların en fecii ile başlayıp sefil bir komedi halinde biteceğe benziyen hayatları dünya için bir ders olacaktır.

Karikatür

BOBSTİLLER ARASINDA: **Erkek — Senin gibi bir fındıkçı arıyordum... Kız — Boş ver, fındıkçı karın doyurmaz... Bir leblebici ara da leblebi alıp karınmızı doyuralım!..**

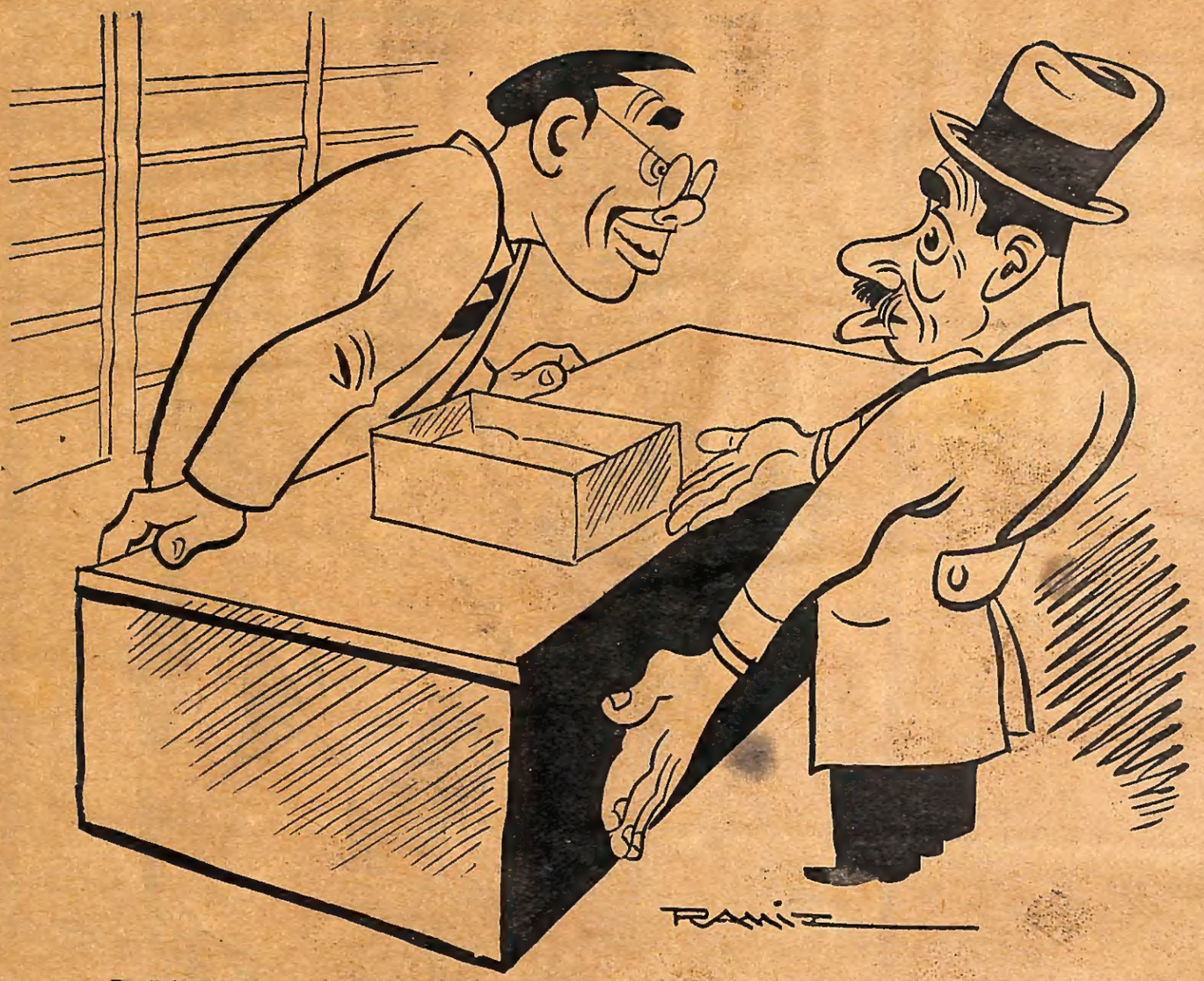

— Bugünlerde işler durgun baymı...
— Zararı yok, bir zamanlar işiniz vurgundu, şimdi de durgun olsun!..

VASITA OLAN KİM?

Bektaşi, kahvede oturmuş, dinleniyordu. Köyün haylaz gençleri, bektaşiye işittirecek bir sesle konuşuyorlardı:

— Şu fincanı yere atıp kırsam bu benim işim midir?..

— Hâşâ... Bu Tanrının işidir!

— Ya ben ne oluyorum?..

— Ara yerde bir vasıta... Tanrı sana emrediyor, sen de fincanı kırıyorsun... Öyle değil mi, hak erenler?..

Bektaşi, kendisine çevrilen suale, mütevekkilâne cevap verdi:

— Eyvallah... Öyledir!

Konuşma devam ediyordu:

— Şu kumaşı fakire versem bu hayır benim eserim midir?.

— Hâşâ... Tanrı sana buyuruyor, sen de tasadduk ediyorsun... Öyle değil mi, hak erenler?..

Bektaşi aynı cevabı tekrar etti:

— Öyledir, hu!..

Haylazlığı ileri götüren gençlerden biri, yaradana sığınıp, Bektaşinin ensesine bir sille indirdi. Bektaşi sesini çıkarmadan delikanlının yüzüne baktı.

— Ne kızıyorsun, efendi baba?.. Tanrı bana emretti, ben de tokadı indirdim! Kabahat bende değil...

— Kızdığımı nereden anladın?..

— Yüzüme ters ters bakıyorsun da...

— Kızdığım için bakmıyorum... Tanrının enseme bir tokat indirilmesini ferman buyurduğu malûm... Ancak, bu emrini yerine getirmek için, ara yerde hangi keratayı vasıta kıldığına bakıyorum!

EDEN BULUR..

Führer, altı yıl önce, bu harbi ilân etti,
Bu ferman altı yılda dünyayı harman etti!

Bir karışlık Koridor yüzünden çıkan kavga
Milyonların evini, barkını viran etti.

Cihana generaller ihraç eden memleket,
Kendine başçavuşu tutup kumandan etti!

Ne sor, ne söyliyeyim muharibin halini,
Muharip olmıyan da bu işte ziyan etti.

Yıldırım harbi diye dört yana ateş salıp,
Naziler, altı ayda iş bitecek zannetti.

Harp uzayıp gidince suya erdi ayaklar,
Topla tüfek susarak çeneler çançan etti

Cengedenler sonunda, bilmem, ne kâr edecek;
Cephe ardındakiler cihanı talan etti!

Namuslular mezada çıkardı eşyasını,
Vurguncular üç gözlü evlerini han etti!

Bayramda kesti eşdost iki koyun, üç kuzu,
Çamdeviren, canını cânâna kurban etti!.

Çamdeviren

— Memleketimizde sanat zevki belli ki çok artmış... Boyanıp çıktıkça herkesin gözü bende...
— Evet, karikatürler dehşetli rağbette!

Akıl Hocası

Boyabadtan N. Z. ve K. K.:

"1. Tombul teyzenin ve kocasının isimleri nedir.

2. Çocuklarının isimleri nedir?

CEVAP:

1. Yıllardanberi lâkaplarile anıldıkları için asıl isimlerini unutmuşlar..

2. Çocuklarına Pamuk ve Yumuk isimlerini koyduklarını Karikatürde okumadınız mı?

★

Bursada M. Y. B.:

"1. Onu çok sevdiğim halde neden bana inanmıyor?

2. Erkekler, göze çarpan kadınları beğeniyorlar da ince giyinenleri neden beğenmiyorlar?

3. Sizi rahatsız ettiğim için beni affetmez misiniz?„

CEVAP:

1. Sersemliğinden olacak!

2. İnce giyinenleri beğenmiyorlar mı? Kim demiş? Biz, erkek değil miyiz?.. Bir de bize sorsunlar!.

3. Bir daha rahatsız etmezseniz affedemem.

★

İstinyede T. O. ve N. H.:

"Biz, iki arkadaş, aşk nedir bilmiyoruz... Bize öğretmez misiniz?„

CEVAP:

Bir kaç ay sabrediniz: Aşk dersinin lâboratuvarı tabiattir, kapısı ilkbaharda açılır... O zaman deftere kaydolunmaya geliniz!

★

Kıbrısta P. M.:

"Aşka inanmadığım için bana kalpsiz diyorlar: Acaba gayri tabii miyim?„

CEVAP:

Biz hak nefesimizle nice imansızları yola getirdik, nice cin çarpmışları ıslah ettik... Velâkin buradan oraya soluğumuz gidemez ki!

★

Kayseri de Ü. M.:

"1. Ben babamın kızı iken babam benim oğlum oldu, ben yine babamın kızıyım... Nasıl olur bu?

2. Siz hiç gülmez misiniz?„

CEVAP:

1. Mesele meydanda: Siz, babanız yaşında bir adamla evlenmişsiniz, kocanızın genç kızı da babanıza kısmet olmuş...

2. Güleriz amma bıyık altından... Görünmez.

★

Kasımpaşada N. G. K.:

"1. Her erkeğe gönül veriyorum. Tükenir mi dersiniz?

2. Evlilerin aşkı bekârlardan ziyade derler. Doğru mu?„

CEVAP:

1. Gönlünüzün genişliğine bakar: Bizim aklımız gibi ise tükenmesinden korkulmaz!..

2. Kadınlarınki size malûm; erkeklerinkine pek kulak vermeyin!

★

Aksarayda T. E. T.:

"1. Yirmi yaşında bedbin bir kızım. Kırk beş yaşında kültürlü bir erkekle evlenebilir miyim?

2. Sevmek için deli olduğum halde neden hâlâ sevemiyorum?

CEVAP:

1. Evlenebilirsiniz, fakat mesut olup olmamanıza kar şmam.

2. Delirmek için acele etmişsiniz de ondan... Sevdikten sonra çıldırmanız lâzımdı!

Akıl Hocası

Bayan — Matmazel, bana (Hedi Lamar) ın yahut (Doreti Lamur) un tuvaletini yapınız da bir resim gibi olayım...

Terzi — Bayan, tuvaletlere ne lüzum var, siz zaten bir kart postalsınız!

SİNEMADA

— Affedersiniz, bayan!

— Ne var?

— Gözlerim uzaktan bulanık görür de yazıları pek seçemiyorum, acaba filmin altında ne yazıyor?..

— (Sinirli) "Kleopatra, sevgilisi Antuvanla, Nil kıyılarında gezerken...„

— Teşekkür ederim.

— Bir şey değil!

Biraz sonra:

— Affedersiniz, bayan!

— Ne var?

— Gözlerimin uzaktan bulanık gördüğünü arzetmiştim, acaba Nil kıyılarında gezen Kleopatra ile Antuvan, şimdi ne yapıyorlar?..

— ...

— Neden cevap vermiyorsunuz?

— (Daha sinirli) Gözünüz görmüyorsa kulağınızın deliğini açınız... Şapırtıyı duymuyor musunuz?..

— Yemek mi yiyorlar?

— Hayır, sayın bay, öpüşüyorlar!

— Maşallah, bu sene bayramda çok kurban kesilmiş.
— Evet, sular idaresi bile Terkosu kesti!

Âlimlerimizle Mülâkat:

YERALTI YOLLARI

YERALTI YOLLARI

Üsküdarda Karacaahmet civarındaki kuyulardan Çamlıcaya, Haydarpaşaya, Kadıköyüne uzanan yeraltı yolları, gazetelerde, günün meselesi oldu. Acaba bu yeraltı yolları, hangi tarihte, kimin tarafından, ne maksatla yapılmış, henüz anlaşılamadı. Gündelik refiklerimiz bu meraklı muammayı çözmek için çala kalem uğraşırken bizim boş durmamız, elbet, doğru görülmezdi. Biz de muharrirlerimizi İstanbulun belli başlı şahsiyetlerine göndererek meseleyi incelemeyi muvafık gördük.

Bütün anket muharrirleri gibi ilk baş vurduğumuz mütehassıs, Mazhar Osman üstadımız oldu.

— Gazetelerde, Üsküdardaki yeraltı yollarını okudunuz mu?

— Okudum.

— Acaba, sizin fikrinize göre, bu yollar kimin işidir?.

— Kimin işi olduğunu bilmem amma her halde akıllı adam işine benzemiyor.

— Sahi mi?

— Elbette... Aklı başında adam, yer üstünde Tanrının yolları hazır dururken, yer altında yol kazmayı düşünür mü?..

— Peki, divanelerin böyle yollar kazmasına sebep ne?..

— Sebep, gayet basit: Eski timarhane, malûmunuz veçhile, Toptaşındaydi. Her halde Toptaşından kaçan bir kaç tahtasız, timarhanedeki dostlarını kurtarmak maksadile, böyle yer altından yol kazmış olacaklar... Sağa gitmişler, sola gitmişler, fakat akılları gibi yolları da sapıttıkları için arzularına nail olamamışlar...

— Aman, üstadım, divanelerin tasavvurları pek akıllıca bir iş olmuyor mu?..

— Ne demezsin, evlât?.. Akılsızlarımız bile böyle akıllıları durduracak harikalar gösterirse, düşün, akıllılarımız neler yapmaz?

Mazhar Osmandan sonra değerli âlim Salih Muradla karşılaştık.

— Bu yeraltı yollarını kim kazmış dersiniz?.

— Bana kalırsa, bu yolları kazan adam, benim gibi, dalgının biri olacak...

— Nerden anladınız?

— Zavallı adam, kazmış, kazmış, sonra ne akla hizmet edip kazdığını unutmuş olacak ki yüz üstü bırakmış, gitmiş... Eğer, niçin kazdığını bilseydi, yolun başına, sonuna bir kitabecik olsun yerleştirmez miydi?

— Böyle kuyular, acaba. çabuk kazılır mı?..

— Dostların kuyusunu kazıyorum diye işe başlarsanız, yirmi dört saatte, dünyanın öbür ucundan çıkarsınız!

Böyle ilmî bir meselede muhterem Fatin hocamızı görmemek elimizden gelmezdi.

— Yeraltı yolları hakkındaki düşünceleriniz?..

— Bu bir hikmeti Rabbaniyedir...

— Sebebi?

— Yer yüzündeki yolsuzluklardan bunalanlara yer altında dümdüz bir yol temin etmek arzusu olacak!

İlk kadın profesörümüz Fadıla Şevket, diğer âlimlerin fikrinde değildi:

— Bunlar, ilk devirlerde, köstebeklerin yaptığı yuvalardır...

— Köstebekler böyle kilometrelerce uzunluğunda yuva yaparlar mı?..

— Neden yapmasınlar? O devrin kertenkeleleri mamut filinden büyük olduğuna göre, kimbilir, köstebekleri de yedi başlı ejderha uzunluğundadır...

— Demek, fili yuttu bir yılan efsanesi o devirden yadigâr?

— Ha, şunu bileydiniz... O zamanın yılanı bir fili yutarsa o zamanın köstebeği neden bu yolları açmasın?..

Hepsine ayrı ayrı teşekkür ederek ayrıldık. Fakat bir şey anladık dersek inanmayınız!

BAYRAMDA

Kopuk Ahmet İpsiz Mehmedi davet etti:

— Bu akşam bize gel de şöyle bol kavurma ile sunturlu bir rakı içelim!

— Hayrola, yoksa kurban mı kestin?..

— Eh, Allahın izni ile, bu sene öyle oldu...

— Deme, be yahu... Kaça aldın kurbanı?

— Onu hiç sorma!

— Neden?

— Çünkü ben de sormaya meydan bulamadım... Sürünün sahibi, başka bir müşteri ile pazarlığa dalmıştı!

MAKAM KAVGASI

Bayramda bir dostu ziyarete gitmiştim. Şuradan buradan bahsedildikten sonra sözün arkası kesildi. Ziyaret ettiğim dost Boğaziçinde oturduğu için vapuru beklemek mecburiyetinde idim. Mübareğin gelmesine de yarım saat vardı. Bu yarım saati doldurmak için daima uzun süren aile bahsini ortaya attım ve güzel bir buluşla şu fikri ortaya sürdüm:

— Aile, küçük bir Cümhuriyete benzer, ve bütün aile efradı da bu küçük Cümhuriyet hükûmetinin kabinesini teşkil ederler. Meselâ evin bayı Cümhurreisidir. Bayan Dahiliye Vekilliği vazifesini görür. Hariçle alış veriş eden mahdumlardan biri Hariciye Vekilidir. Bahçe meraklısı ortanca mahdum Ziraat Vekilidir...

Evin bayanı sözümü keserek atıldı:

— Yanılıyorsunuz bayım dedi. Biz on senedir kabinemizi kuramadık, çünkü kocamla ben Cümhurreisliğini paylaşamıyoruz.

S.

YIKANMA MÜSAADESİ

Hasta — Sayın bay doktor, geçen sene romatizmalarım için sizi ziyaret etmiştim, bilmem hatırlıyor musunuz?

Doktor — Evet hatırlıyorum.

Hasta — Beni muayene ettikten sonra da rütubetten sakınmamı tavsiye etmiştiniz.

Doktor — Evet.

Hasta — Sözünüzü tuttum, ve rütubetten sakındım. Şimdi hamdolsun romatizmalarım kalmadı.

Doktor — Çok güzel. Şimdi ne arzu ediyorsunuz?

Hasta — Artık yıkanabilir miyim?

ÖDÜNÇ PARA

— Ahmet benden on lira ödünç istiyor, ne dersin, vereyim mi?

— Elbette vermelisin!

— Neden elbette diyorsun?

— Çünkü sen vermezsen benden istiyecek de onun için!

SEDAT SİMAVİ
Fuji-Yama
MİLLİ ROMAN
Yeni Çıktı
YEDİGÜN HEFTALIĞI
75 KURUŞ

Yazan: RAGIP ŞEVKİ

— 11 —

Sonra çocuğa karşı olan sevgisini anlatıyor, bunu bir takım manzaralar, dekorlar, canlı cansız mahlûklarla süslüyor, bir rüya âlemi yaratıyor ve Tahirenin önüne koyuyordu.

Tahireye evvelâ tatlı bir musiki gibi gelen bu ses, gittikçe cırlak bir hal almağa başladı ve nihayet tahammül edemedi, başını birdenbire çevirdi, ateş gibi gözlerle kocasına baktı:

— Yeter artık yeter, beni *rahat bırak, canımı sıkma!*.

Bu söz Muhsin efendiye müthiş bir darbe oldu. Sersemlemiş bir halde, karşı odaya geçtiği zaman, ilk defa olarak, karısının kendisini hiç mi hiç sevmediğini anladı. Bu, günlerce unutup da birdenbire hatıra geliveren ve insanı uyandıran bir fikirmiş *gibi, Muhsin* efendiyi, bazı tahminler ve tahliller yapmağa sevketti:

Çocuğun düşmesi gerçekten tabiî bir hâdise miydi? Yoksa zorla mı düşürülmüştü? Tahire çocuk mu istemiyordu?

Son hadiseye kadar hiç bir şey yok iken, bu düşürme hadisesi neden birden bire ortaya çıkıvermişti? Muhsin efendi, biribirlerini sevemiyen iki insanın bir arada yaşayabilmesine imkân olup olmadığını düşünmek istedi. Hayır, velevki böyle bir şey olsa bile, o, Tahireyi delicesine seviyordu. O Tahirede, kendi aşkını buluyordu. İlk ve son aşkı... Bir daha bir başka kadın sevebilmesine imkân göremiyordu. Çünkü Tahire bütün güzelliği, bütün canlılığı, bütün taravetile, hattâ kokusu ile içine sinmişti. Gönlü onu almış, tahtına oturtmuştu. Bu tahttan Tahirenin inmesi imkânsızdı. Bu tahta bir başkasının oturabilmesi ise bundan daha güçtü.

— 5 —

Uzak, korkunç ve çorak diyarlardan kopup gelen kurutucu ve öldürücü bir rüzgâr gibi, müthiş bir hastalık, Muhsin efendiyi yere vurdu.

Bir akşam üzeri bütün vücudu yana yana geldi ve yatağa düştü:

Tahire onun bu halinden evvelâ endişelendi, gözleri dolu dolu kocasını yatağa yatırdı, sıcak bir şey pişirmek, arkasına bir kupa çekmek için aşağıya indi.

Onun telâşlı ayak seslerini duyan Sadiye hanım kafasını kapıdan uzattı:

— Nesi varmış? Hasta mı? inanma!. Temarüz (1) yapıyor, benimki de böyle yapardı!

— Fakat vücudu ateş içinde yanıyor hala?

— Hadi, hadi, fazla üstüne düşme, şımarır, vallahi şımarır da, her istediğini hastalanıp da yaptırır!.

Bu hastalık bir hafta sürdü ve Muhsin efendi ölümle hayat arasında çırpındı. Öyle bitti, öyle zayıfladı, o kadar korkunç bir şekilde ufaldı ki, bir gece onun başı ucunda bekliyen Tahire bile ondan adeta korktu ve iğrendi.

Bu manzara, Tahirenin içinde, Sadiye hanımın zehirinden uzak kalan küçük bir parça sevgiyi de yıktı, götürdü. Sanki bir sel geldi, Tahirenin kalbini aldı ve yerine bir taş parçası koydu.

Haftasında Muhsin efendi gözünü açtığı zaman Tahirede ilk isyan patlak verdi. Bir sabah haşin ve sert bir eda ile:

— Genç yaşımda hasta bakmağa geldim zahir! diye homurdanarak odadan çıktı.

Muhsin efendi bu sözün ağırlığı altında sesini çıkaramadı. İkinci gün kesik bir sesle karısından bir mendil isterken Tahire dikildi:

— Ne idi bu kadar hastalanacak? Hani hizmetcilere döndüm.. Rahat yüzü görmiyeceğim! dedi.

Muhsin efendi bütün bu hareketlerin altında gizli, sinsi bir mahlûkun saklı olduğunu düşünecek kadar zeki değildi. Karısının halindeki bu garabetleri, bir az da kendisinde arıyordu. Zaman zaman yalnız kalıyor, bir takım sual zincirleri kafasında dolaşıyordu: "Acaba yakışıklı değil miydi? Acaba Tahirenin gönlü başkasında mı kalmıştı? Acaba boyu bosu, eni endamı yerinde değildi de, ondan mı Tahire kendisini sevmiyordu? Acaba, o levent gibi erkekler yanında kendisi pek sönük mü kalıyordu?

Bir sabah, Tahire pazara,

(1) Temarüz, yalandan hasta olmak.

öte beri almağa çıktığı gün, Sadiye hanım, Muhsin efendinin yanına girdi:

— Çok şükür atlattınız Muhsin efendi, artık kalkıyor, dolaşıyorsunuz. Bir kaç güne kadar daireye de gidebilirsiniz.

— İnşallah, eksik olmayın, Tahirenin bakımı ile elhamdülillah tehlikeyi atlattık!

— Doğru, doğru... Lâkin... o tazeye de çok yazık oluyor, her gün ev işi, yemek işi, sizin işiniz... Allah bazıkullarını dert için yaratır, bazılarını da safa için... Tahirem de böyle sıkıntı çeksin için dünyaya gelmiş...

Muhsin efendi yan yan baktı:

— Evet amma, hala hanım, benimle evlenirken varlıklı olmadığımı biliyordunuz!

Sadiye hanımın yine bir domuzluk için çıktığı muhakkaktı. Lâfı da bu yüzden açmıştı. Nihayet Muhsin efendinin işlenecek sözünü alınca titizlendi:

— İlâhi Muhsin efendi, dağ taş bile zamanla değişiyor, insan anasının karnından el kadar çıkıyor amma, zamanla koskoca adam oluyor. Ben de seni hep böyle kalacak sanmadım, evlenirse gayret gelir, yükselir, makam sahibi olur, belki de bir yerde müdürlük alır, diyordum.

— Aman hala hanım, Tahire ile evleneli henüz bir yıl bile olmadı.

— Bir yıl dediğin 12 ay Muhsin efendi, senin içinde cevher olaydı, iki ayda adam olurdun!

Muhsin efendinin yüzü, kulaklarına kadar kızardı:

— Fesüphanallah, canım efendim, sizin canınız kavga mı istiyor?

Sadiye hanım oturduğu minderden birdenbire telâşla fırladı:

— Aaa, ne dediğini biliyor musun Muhsin efendi? Kavga çingene karılarına mahsustur, benim gibi kişi zadeye böyle dil uzatman ayıp değil mi?.. Utan biraz, kavgayı asıl sen çıkarıyorsun!

— Allah allah, bu nasıl sözler hala hanım?

— Cidden çok terbiyesizmişsiniz Muhsin efendi!

— Ağzınızı toplayım.

— Asıl sen ağzını topla, kızıma ettiğin yetmiyormuş gibi, şimdi de bana ha!.. İllallah senden, pısırık, mendebur herif, Tahiremin karşısında kuru soğan gibi geçmiş, zavallı tazeyi berbat ediyorsunuz, böylece gecesini gündüzünü zindan ettiniz. Bari yüzünüze bakılacak, parasızla safa sürülecek, namınızla göğüs kabartılacak bir haliniz olsa... Defteri Hakanide kâtip işte... Ha var, ha yok... Bekçilik mi yapıyorsunuz, yoksa uşaklık mı ediyorsunuz? Orasını Allah bilir!. Bana sorsalar, size köpeğimi bile bekletmem!

Sadiye hanım sofaya fırlayınca, Muhsin efendi de yerinden fırlıyarak kapıya kadar geldi ve birdenbire:

— Hay Allah belânı versin senin karı!.. diye bağırdı.

Bu, sadece Allahtan bir istimdattı, Allaha şikâyetti, o kadar... Sadiye hanım, bir yerine bir çuvaldız batırılmış gibi sıçradı:

— Aaaa, utanmaz, sıkılmaz, hayasız herife de bakın!. Vay seni süpürge bıyıklı bostan korkuluğu vay, vay utanmaz rezil vay!.. Amaaan, Allaaah!. Ay Tahire, neredesin kızım, neredesin!..

Muhsin efendi söyliyeceğine de, homurdanacağına da pişman olmuştu. Sadiye hanımın, butlarına birer yengeç takılmış gibi iki tarafa çırpınışı ve âvazı çıktığı kadar bağırışı karşısında:

— Aman, hala hanım, ne oluyorsunuz? demeğe kalktı..

Sadiye hanım:

— Yooo, yooo, yooo, buna tahammül edemem. Bugünden tezi yok, bu evden ya sen, ya ben... Anladın mı?.. Vay rezil kepaze vay, vay utanmaz sıkılmaz vay!.

— Canım, ne oldu, evvelâ olanı anlıyalım?

— Ne oldusu var mı? Bana hakaret ettin.

— Canım hakaret makaret eden yok.

— Bir de bak, utanmadan inkâr ha!..

— Hay Allah... İnkâr, münkir nerede? Ne dedim, ne söyledim?.

— Daha ne söyliyeceksin? Benim namusumla oynuyorsun, ayyy, aman, bu herif namusumla oynuyor!.

— Arkası var —

NEVROZİN

Baş, Diş, Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve

BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER

İcabında günde üç kaşe almabilir. Taklitlerinden sakınınız.
Her yerde ısrarla Nevrozin isteyiniz.

DUYDUM DUYMADIM DEMEYİN!

Önümüzde Bayramla Yılbaşı geliyor. Karımla çocuklarıma acaba ne hediye alsam diye hiç düşünmeyiniz. Osmanbeyde Nargileciyan eczanesi karşısındaki 211 numarada PİYANO VE KANARYA SERGİMDEN bir tanesini alacak olursanız evinizin hem süsü ve hem de hediyesi olur. Tel: 82417.

UYUZ ve KAŞINTILI CİLT HASTALIKLARININ

DERMOGAL

YEGÂNE İLÂCIDIR

ECZANELERDEN ARAYINIZ

FASFOTİN
NECATİ

Yavrunun kuvvetli, sağlam elmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necatı

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimantlere mutlaka yediriniz.

TALİTLERİNİ ALMAYINIZ

Bahçekapı: SALİH NECATİ

NECATİ ismine dikkat

NEOSTERİN
EN İYİ GARGARA
Ağız, Boğaz ve Dişleri temizler
Ağrıları Geçirir
HER ECZANEDE BULUNUR

ESKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Değerli Ressam Münif Fehim'in sanatkâr fırçasından doğan bu eser baştan başa renkli tablolarla süslüdür. Senenin en lüks eseri olan bu albümden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz.

150 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara cadesi, Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur

Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

★

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

★

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Yeni Çıktı

HER KİTAPÇIDA 1 LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

HUSUSİ HAYATLARINDA

HÜKÜMDARLAR

Bu eser, bugünkü dünya kırallarının hayatı, hususiyetlerini ve saraylarının içyüzünü bütün inceliği ile anlatmaktadır. Hüseyin Cahit Yalçın'ın dilimize çevirdiği bu eser senenin en maraklı kitabıdır.

İki cilt olarak çıktı.

Her cildin fiatı 125 kuruştur

YEDİGÜN NEŞRİYATI 7

Karikatür

Tombul teyze — Çabuk bir sütnine bul. Çocukları emzirmeden iğne ipliğe döneceğim..
Kocası — Evet karıcığım.. Hemen sana yardımcı olarak bir iki inek alayım!.

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.